

Καμία άλλη δολοφονημένη. Οι ζωές μας πάνω από τα κέρδη τους!

8 Μάρτη - Ταξική Φεμινιστική Απεργία ενάντια στις πολιτικές της ανισότητας, της έμφυλης καταπίεσης, της βίας και των διακρίσεων

ΟΛΕΣ-ΟΙ ΣΤΙΣ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΙΣ ΤΗΝ ΤΕΤΑΡΤΗ 8 ΜΑΡΤΙΟΥ

Στην Αθήνα: 12:00 Χαυτεία - Απεργιακή συγκέντρωση και πορεία & 18.00 Πλατεία συντάγματος - Φεμινιστική συγκέντρωση και πορεία

Η 8η Μάρτη, μέρα ορόσημο για τους γυναικείους και φεμινιστικούς αγώνες, βρίσκεται φέτος στην καρδιά του “χειμώνα” για τη νεολαία και την εργατική τάξη, μετά το στυγερό έγκλημα - δολοφονία των δεκάδων, νέων κυρίως, ανθρώπων στα Τέμπη. Η παλλαϊκή οργή που γέμισε εδώ και μια βδομάδα τους δρόμους ανέδειξε τη συσσωρευμένη ανάγκη “σύγκρουσης” των υπό εκμετάλλευση και καταπιεσμένων, με τις κυρίαρχες πολιτικές για τις οποίες οι ανθρώπινες ζωές δεν κοστίζουν και κάτι. 57 νεκροί στα Τέμπη, δεκάδες γυναικοκτονίες, εργατικά ατυχήματα, χιλιάδες νεκροί στην πανδημία συνθέτουν την εικόνα που οδηγεί την φετινή 8η Μάρτη να αποτελέσει μέρα κόμβου για κλιμάκωση των αγώνων της εργατικής τάξης και της νεολαίας μαζί με το μαχόμενο ταξικό φεμινιστικό και ΛΟΑΤΚΙ+ κίνημα.

Η μάχη για το καθολικό δικαίωμα στη ζωή, για το τσάκισμα του καπιταλιστικού συστήματος και κάθε μορφής βίας, εκμετάλλευσης, ανισότητας και καταπίεσης που αναπαράγει απέναντι στην εργατική τάξη, τις γυναίκες και τα ΛΟΑΤΚΙ+ έχει βαθιές ρίζες στην ιστορική πορεία των εργατικών και φεμινιστικών αγώνων. Ακόμη κι αν πολλά έχουν κατακτηθεί, στην ουσία λίγα έχουν αλλάξει. Από την εποχή των αγώνων των εργατριών στην υφαντουργία στη Ν. Υόρκη για ίσες αμοιβές και ανθρώπινες συνθήκες εργασίας η εκμετάλλευση άλλαξε μόνο προσωπείο.

Σε περιόδους ισχυρών φεμινιστικών και εργατικών αγώνων κερδήθηκαν σημαντικές κατακτήσεις τις οποίες ο καπιταλισμός μέσα στη κρίση του παίρνει πίσω εκμεταλλευόμενος και την υποχώρηση του εργατικού κινήματος. Στο εργασιακό επίπεδο οι γυναίκες εξακολουθούν να αμείβονται χαμηλότερα, να απασχολούνται περισσότερο με ελαστικές σχέσεις εργασίας και να πλήττονται από την ανεργία σε διπλάσιο ποσοστό από τους άνδρες (15,6 οι γυναίκες έναντι 8,3 των ανδρών, σύμφωνα με τα πρόσφατα στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ). Το κεφάλαιο χρησιμοποιεί τις έμφυλες διακρίσεις στο χώρος δουλειάς για να διχάζει την εργατική τάξη και να υποβαθμίζει συνολικά τα εργατικά δικαιώματα. Οι γυναίκες

εξακολουθούν να απασχολούνται σε συγκεκριμένα επαγγέλματα σύμφωνα με τον έμφυλο καταμερισμό εργασίας που προκρίνει το σύστημα. Επίσης ο καπιταλισμός διαχρονικά τις εκμεταλλεύεται για να παραιτηθεί από την ευθύνη του για τη φροντίδα των πιο ευάλωτων μελών της κοινωνικής πλειοψηφίας, των παιδιών και των ηλικιωμένων. Διαλύει τις δομές πρόνοιας και στήριξης ειδικά των πιο ευάλωτων εργατικών οικογενειών. Φορτώνει αυτές τις ευθύνες στις γυναίκες αξιοποιώντας το ιδεολόγημα ότι είναι λόγω «φύσης» και ιδιουσυγκρασίας πιο κατάλληλες για αυτές τις δραστηριότητες. Τα φαινόμενα αυτά παροξύνονται στην εποχή μας από τον ολοκληρωτικό καπιταλισμό και τη κρίση του, δυσκολεύοντας ακόμη περισσότερο τις συνθήκες ζωής των εργαζόμενων γυναικών.

Προκειμένου να συντηρείται η κατάσταση της έμφυλης διάκρισης και εκμετάλλευσης αναπαράγονται οι πιο σκοταδιστικές αντιλήψεις, που στερούν από τις γυναίκες την αυτοδιάθεση των σωμάτων τους και την διαχείριση της ζωής τους. Σημαντικά τμήματα της αστικής τάξης διεθνώς επιχειρούν να απαγορεύσουν τις αμβλώσεις (απόφαση συνταγματικού δικαστηρίου στις ΗΠΑ, Κυβέρνηση στη Πολωνία), η κυβέρνηση έχει ήδη ψηφίσει στην Ελλάδα το νόμο Τσιάρα για την υποχρεωτική συνεπιμέλεια ενώ ένα μπλοκ δυνάμεων από τμήματα του κεφαλαίου (εταιρείες γονιμότητας και προγεννητικού ελέγχου, τραπεζικά ιδρύματα) την εκκλησία και τη κυβέρνηση της ΝΔ (Υπουργείο Παιδείας) προσπαθεί να επιβάλει με κάθε μέσο (συνέδρια γονιμότητας κλπ) την αντίληψη ότι οι γυναίκες είναι κατάλληλες μόνο για «οικογένεια και σπίτι».

Επίσης ενισχύονται οι πατριαρχικές αντιλήψεις που δίνουν άλλοθι στην έμφυλη βία στη δουλειά, στο σπίτι, στις κοινωνικές επαφές και διαμορφώνουν ένα αντίστοιχο πλέγμα σχέσεων διακρίσεων, επιβολής, ελέγχου και ειδικών μορφών εκμετάλλευσης και εξουσίας, με βάση το φύλο και τον σεξουαλικό προσανατολισμό. Οι καταγγελίες που βγαίνουν στην δημοσιότητα και το χρόνο που πέρασε είναι χαρακτηριστικά παραδείγματα. Οι βιασμοί και οι γυναικοκτονίες είναι σχεδόν καθημερινά φαινόμενα. Η υπόθεση της 12χρονης στα Σεπόλια είναι μόνο μια έκφανση του αχρείου κυκλώματος της εμπορίας των ανθρώπινων σωμάτων (γυναικών και ΛΟΑΤΚΙ+ ατόμων), στο οποίο εμπλέκονται τα κέντρα εξουσίας αυτού του άθλιου καπιταλιστικού συστήματος.

Φεμινιστικοί αγώνες ξεσπούν σε διάφορες χώρες και πολλές φορές ηρωικοί, όπως την περίπτωση του Ιράν, το χρόνο που μας πέρασε. Οι Ιρανές γυναίκες μαζί με όλο το αλληλέγγυο κίνημα που ξεσηκώθηκε κατάφερε ισχυρό πλήγμα στο θεοκρατικό καθεστώς. Η νίκη των φεμινιστικών αγώνων, κατά τη γνώμη μας εξαρτάται από το αν το ανερχόμενο ταξικό αντικαπιταλιστικό φεμινιστικό κίνημα θα καταφέρει να βάλει τη σφραγίδα του.

Παλεύουμε για ένα ταξικά και πολιτικά ανασυγκροτημένο εργατικό κίνημα που θα εντάξει στο πρόγραμμα του τη δράση και τη πρακτική του το χτύπημα των έμφυλων διακρίσεων στους χώρους εργασίας και συνολικά.

Αγωνιζόμαστε για ένα φεμινιστικό κίνημα ταξικό, επαναστατικό με σύγχρονο αντικαπιταλιστικό περιεχόμενο και προσανατολισμό.

Παλεύουμε συνολικά για έναν κόσμο ισότητας, χειραφέτησης και ελευθερίας. Μας εμπνέει η σύγχρονη προοπτική της κομμουνιστικής απελευθέρωσης για έναν κόσμο απαλλαγμένο από κάθε είδους έμφυλη ανισότητα, διάκριση, καταπίεση.

Καλούμε τις γυναίκες και τα ΛΟΑΤΚΙ+ της τάξης μας να δυναμώσουμε το ταξικό φεμινιστικό κίνημα και να παλέψουμε για:

-Μόνιμη δουλειά για όλες-ους

-Ίση αμοιβή για ίση εργασία. Κανένας αποκλεισμός από την εργασία - καμιά διάκριση λόγω φύλου, ταυτότητας φύλου και σεξουαλικού προσανατολισμού

-Δημόσιες δωρεάν δομές κοινωνικής φροντίδας

-Αύξηση των δημόσιων δαπανών για την Υγεία. Δημόσιες και δωρεάν υπηρεσίες κοινωνικής φροντίδας.

-Πλήρη προστασία της μητρότητας. Απαγόρευση της απόλυσης εγκύων και μητέρων. Δυνατότητα αδειών γονικής μέριμνας και για τους 2 γονείς.

-Κατάργηση του ν. Τσιάρα για την υποχρεωτική συνεπιμέλεια

-Δημόσιες δωρεάν δομές στέγασης για τις επιζώσες και τα επιζώντα έμφυλης βίας

-Συμβουλευτικά κέντρα κατάλληλα στελεχωμένα με μόνιμο προσωπικό

-Ψυχολογική και οικονομική υποστήριξη στις επιζώσες και τα επιζώντα έμφυλης βίας

-Νομική κατοχύρωση του όρου γυναικοκτονία

-Νομική αναγνώριση του δικαιώματος στην αυτοάμυνα απέναντι σε κακοποιητές που ασκούν έμφυλη βία

-Ανατροπή των πολιτικών κυβέρνησης, ΕΕ για τον έλεγχο των αναπαραγωγικών δικαιωμάτων των γυναικών

-Καμία ανοχή στην κουλτούρα του βιασμού, την ομοφοβία, την τρανσφοβία, τον σεξισμό

**NAP για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση
νεολαία Κομμουνιστική Απελευθέρωση**